

Op reis (5 - laatste deel)

Ja, echt waar -- dit wordt het laatste blogstuk over mijn reis. Nu al! Ik was de laatste maanden nogal stil, maar dat kwam doordat ik zonder al te veel moeite ineens op mijn eindbestemming was beland: in Boekvertalersland.

In [Op reis 3](#) schreef ik al dat boek nummer drie zich had aangediend. Dat werd mijn eerste duvertaling -- een ervaring op zich en zeer zeker voor herhaling vatbaar! Ik ben dan ook blij dat boek nummer vijf eveneens een duvertaling is, vooral omdat het gaat om een wetenschappelijk boekwerk dat me nu al nachtmerries bezorgt, want de materie en de tekst zijn zo taai dat er soms nauwelijks doorheen te komen is. Gelukkig valt de deadline pas ergens in februari 2008 en heb ik een klankbord. Bovendien heeft mijn klankbord veelvuldig contact met de auteur, dus dat geeft veel rust -- wat een luxe! Hoewel de omvang van mijn deel van die publicatie doet vermoeden dat ik er een week of zeven werk aan zou moeten hebben, zal ik dankbaar gebruik maken van alle tijd die mij vanaf nu rest en met genoeg tussendoor korte commerciële klussen aannemen.

Boek nummer vier is mijn tweede doktersroman. Daarmee ben ik nu dus officieel een Harlie* -- joepie! Ik had al gemerkt dat de afwisseling tussen de verschillende projecten een ware verademing is: niet alleen zit ik nooit zonder werk, maar als ik even genoeg heb van het ene project, ga ik gewoon verder met het andere. Het mooiste daarvan is dat ik elke keer het gevoel krijg dat ik weer met een frisse blik naar m'n eigen werk kijk. Ben benieuwd of ik er aan het eind van de rit ook nog zo over denk!

De laatste loodjes

Eigenlijk was het laatste deel van mijn reis helemaal niet zo leuk, ook al was ik heel blij dat ik mijn eindbestemming in zo korte tijd had bereikt. In mijn privéleven was er in krap een jaar zoveel gebeurd dat ik er bij het aannemen van mijn derde boekvertaling al behoorlijk doorheen zat. Als gevolg daarvan was ik niet zo lekker aan het werk, en ik ben bang dat het eind van mijn Latijn door mijn (Nederlandse) vertaling heen schemert. Ik merk het wel: een van de collega's merkte ooit op dat je zo goed bent als je laatste vertaling. Zo slecht kan ik dus niet zijn, want ik ben nog steeds aan het vertalen, zowel in Boekvertalersland als in Commerciëlevertalingenland. Bovendien heeft die ervaring me heel wat scherper gemaakt, want niets is zo vreselijk als iets te hebben geproduceerd waar je niet blij mee bent.

Ik eindig deze reeks dan ook met een tip: ga nooit vermoeid op reis, en als je gaat, laat alles dan lekker op je afkomen! Vooral als je weet waar je heen wilt, is reizen een spannende onderneming voor allen die hun eigen pad willen volgen. En eigenlijk is m'n reis nog niet voorbij -- er valt in Boekvertalersland nog heel wat te beleven!

---

*Naar een van de grootste uitgevers van damesromans. Onder Boekvertalers het liefkozende etiket voor de collega's die zich op die tak toeleggen.